

рѣше-ти не изгладѣвалися да са покланяты истинному Богу въ Иерусалимъ, гдѣто Го почитали Иудеи-ти.

д). Христосъ отъ вѣщественнѣ-тѣ водѣ (кожто пѣемь) възводи мысль-тѣ на женѣ-тѣ кзми дѣхобнѣ-тѣ водѣ; и та е Евангелското ученіе, и чрезъ Него (Еванг. учен.) дарове-ты отъ Свѣтаго Дѣхъ, что са изливать на челоуѣка.

е). Ты дѣмы на Самарянкѣ-тѣ имѣть слѣдѣющѣ-тѣ мысль: Протецъ нашъ Іаковъ не знаахъ по-добря отъ тѣхѣ водѣ, каквато са находи сега въ тоа источникъ; Защо то той ако вѣше знаахъ по-добря, слѣдователно, шше непремѣнно и Той самъ да пѣе отъ неѣ, и вичко-то негово племя: А ако ли Ты можешъ да дадешъ, или да найдешъ по-добря отъ тѣхѣ водѣ, то необходимо слѣдова да си ты по-голѣмъ отъ Іакова.

ж). Тѣи, конто сѣ прѣали Евангелико-то ученіе и сѣ са сподобили из дарове-ты отъ Дѣха Свѣтаго, и сохранявать гы непорочно до-край живота си, удостоаватся отъ Господа за въ царство небесно, въ което тѣхната радостъ не ще да са окончае никога. Това сѣще значать и дѣмы-ты Христовы: че който полѣчи отъ Него водѣ живѣ, не ще да ожаднѣе въ вѣкъ.

з). Сирѣчь, ще доиде время, когато начне да са проповѣдѣва Евангелско-то ученіе и законъ-тѣ Христїанскыи, та тогава ще да са ѱпраздни законъ-тѣ Мойсеовъ отъ обрѣды-ты, конто както са свѣршавать въ Иерусалимъ, (така подобно) и въ Храма Самарїйскыи, когато служите Богу.

и). Сирѣчь, приближило е время, да са обрѣщать